

فارغ‌التحصیل دانشگاه مریلند در گفت‌وگو با ایسکانیوز:

مدرک دانشگاهی برای شرکت‌های معتبر آمریکایی ملاک نیست / متخصصان به دنبال شغل دولتی نیستند

فارغ‌التحصیل دانشگاه مریلند گفت: در آمریکا چیزی جز سواد، ملاک نیست و سواد نه در مدرک دانشگاهی؛ بلکه با تجربه و تخصص تعریف می‌شود.

به گزارش خبرنگار گروه دانشگاه ایسکانیوز، تحصیل در خارج از کشور مخصوصاً دانشگاه‌های آمریکا، برای بسیاری از جوانان ایرانی جذاب است؛ اما علی‌علی‌بخشی، جوانی که در یکی از معتبرترین دانشگاه‌های آمریکا درس خوانده، صحبت‌هایی جالب توجه را به زبان آورده است. وی مدرک کارشناسی خود را از دانشگاه مریلند آمریکا با رتبه ۱۳۶ در رتبه‌بندی تحصیل کرده ولی زمانی که برای استخدام در یک شرکت رزومه می‌دهد، پاسخ می‌شود مدرک تحصیلی چندان مهم نیست! شاخصه مهم برای جذب نیرو در آمریکا، مدارک دوره‌های کارآموزی است که دانشجویان می‌توانند در ترم‌های تابستان پشت سر بگذارند و در نتیجه با کسب مهارت به جست‌وجوی شغل بپردازند. فارغ‌التحصیل دانشگاه مریلند در گفت‌وگو با ایسکانیوز، تفاوت نظام‌های آموزشی ایران و آمریکا را با توجه به تجربیات خود برشمرد و از ارتباط قدرتمند دانشگاه با صنعت در غرب صحبت کرد. ماحصل این گفت‌وگو را در ادامه می‌خوانید:

* ابتدا درباره شرایط تحصیل و زندگی در آمریکا صحبت کنید. چه تفاوت بارزی را می‌توان نام برد؟

من با تلاش می‌توانم خانه و اتومبیل مورد علاقه‌ام را بخرم، تفریحات مورد علاقه‌ام را انجام دهم و حتی به سفر اروپا بروم؛ اما جوانی با شرایط مشابه در ایران، شاید با تلاش بیشتر هم نتواند چنین امکاناتی را برای خود مهیا کند. در حال حاضر با توجه به گسترش شبکه‌های اجتماعی، جوان در هر نقطه از کشور می‌تواند از اتفاقات سراسر جهان باخبر شود و طبیعتاً وقتی خود را در مقام مقایسه قرار دهد، دچار ناامیدی می‌شود.

* چه تفاوتی بین نظام آموزشی ایران و آمریکا وجود دارد؟

من در دانشگاه مریلند، رشته امنیت شبکه ( ) را در مقطع کارشناسی خواندم و البته قصدی برای ادامه تحصیل ندارم. در حال حاضر به دنبال مدرک ( ) هستم و می‌خواهم دوره‌های مورد نظرم را بگذرانم. فکر می‌کنم نظام آموزشی ایران حداقل در ساختار مدارس، بچه‌های باسوادتر و آماده‌تری را تحویل می‌دهد. برتری نظام آموزشی غرب لزوماً در مورد همه پایه‌ها صدق نمی‌کند. بسیاری از افرادی که از ایران به آمریکا می‌آیند، با وجود این که زبان انگلیسی بلد نیستند؛ ولی موفق شده و مثمر ثمر واقع می‌شوند. تصور می‌کنم بچه‌های ایرانی به غیر از مسائل درسی، وقتی امکانات آمریکا را می‌بینند، قدر می‌دانند و استفاده می‌کنند. از نظر تحصیلی، تفاوت تراز نظام آموزشی ایران و آمریکا در مقایسه امکانات مشخص می‌شود. امکانات مختلف از جمله فضای آموزشی و سخت‌افزارهای لازم در تمام رشته‌ها در اختیار دانشجو قرار می‌گیرد. استادان بسیار خوب و شایسته‌ای هم در کلاس‌ها تدریس می‌کنند و با آرامش خاطر به آموزش دانشجویان می‌پردازند.

تفاوت تراز نظام آموزشی ایران و آمریکا در مقایسه امکانات مشخص می‌شود

* ملاک اصلی برای جذب نیرو و استخدام در آمریکا چیست؟

در آمریکا چیزی جز سواد، ملاک نیست. اگر بخواهیم نظام آموزشی ایران و آمریکا را مقایسه کنیم، باید قبل و بعد از دبیرستان را به عنوان دو دوره مجزا در نظر بگیریم. به نظرم ایران تا پایان دوره دبیرستان، دانش‌آموزان را بهتر آماده می‌کند؛ ولی از دوره دیپلم تا لیسانس، مدارس آمریکا عملکرد مناسب‌تری دارند و امکانات بهتری را چه از نظر سخت‌افزاری و چه از لحاظ کیفیت استادان در اختیار دانش‌آموز قرار می‌دهند. طبیعتاً بهترین‌های دنیا در آمریکا جمع می‌شوند و به شکل خودکار، سطح آموزشی را بالا می‌برند.

دوره‌های کارآموزی مهم‌تر از مدرک دانشگاهی

* عده بسیاری از سیستم آموزش عالی ایران به دلیل آموزش‌های صرفاً تئوریک و در نتیجه تحویل فارغ‌التحصیلان بی‌مهارت انتقاد می‌کنند. نظر شما در این باره چیست؟

من در ابتدا به مدت دو سال و نیم زیست‌شناسی () خواندم تا در مسیر پزشکی و دندان‌پزشکی قرار بگیرم ولی خدا را شکر به سمت مهندسی کامپیوتر رفتم. در آن دو سال، کار نکردم و بعد از فارغ‌التحصیلی، کمی سخت‌تر شغل پیدا کردم. در آمریکا رسم است وقتی ترم بهار به پایان می‌رسد، دانشجویان در فصل تابستان مخصوصاً در رشته‌های مهندسی، دوره‌های کارآموزی () را پشت سر می‌گذارند. در واقع دانشجویان در یک شرکت مشغول به کار می‌شوند و حقوق هم می‌گیرند. این حقوق برای یک جوان ۱۸، ۱۹ ساله بسیار قابل توجه است و می‌تواند در یک فصل، چند هزار دلار جمع کند و البته از طرف دیگر تجربه کاری به دست بیاورد.

تصور کنید یک دانشجو در طول چهار سال، دو تا چهار شرکت یا حتی یک کمپانی را چهار بار تجربه کند و اگر شایستگی خود را نشان دهد، شانس آن را دارد بلافاصله بعد از پایان دوران تحصیل، در شرکتی که به صورت کارآموزی کار کرده، مشغول شود.

* دوره‌های کارآموزی اختیاری است؟ یعنی هیچ اجباری برای شرکت در این دوره‌ها وجود ندارد؟

حداقل فایده دوره‌های کارآموزی این است که در رزومه فرد ثبت می‌شود و او می‌تواند با دست پر به جست‌وجوی شغل برود، به همین دلیل اکثر دانشجویان با وجود این که اجباری وجود ندارد، از این دوره‌ها استفاده می‌کنند.

ترجیح تجربه و تخصص به مدرک

* نکته مهم در صحبت‌های شما، ارتباط قوی دانشگاه با صنعت در آمریکاست. فکر می‌کنید چرا این ارتباط به خوبی شکل گرفته است؟

نکته جالبی که وجود دارد، این است که بسیاری از دانشجویان، دوره لیسانس خود را چهار ساله تمام نمی‌کنند و گاهی دریافت مدرک کارشناسی برای آنها تا ۶ سال طول می‌کشد چون دانشجو به صورت تمام‌وقت هفته‌ای ۴۰ ساعت کار می‌کند و به جای ۱۲ واحد درسی، ۶ واحد برمی‌دارد چرا که می‌خواهد در کنار درس، کار کند و هر دو را با هم یاد بگیرد. من جزو افرادی بودم که به سبک دانشجویان ایرانی عمل کردم و در هیچ کدام از دوره‌های کارآموزی شرکت نکردم. البته من تنها سه ترم کامپیوتر خواندم چون واحدهای رشته بیولوژی را

تطبیق دادم ولی به دلیل شرکت نکردن در دوره‌های کارآموزی، چهار، پنج ماه دنبال کار گشتم که زمان زیادی نسبت به اطرافیان و هم‌رشته‌ای‌هایم محسوب می‌شد.

* بسیاری از افراد در ایران بعد از ناکامی در پیدا کردن شغل، دوره‌های تحصیلات تکمیلی را ادامه می‌دهند و مدرک کارشناسی ارشد و حتی دکتری می‌گیرند تا شاید شغل مناسبی پیدا کنند. در آمریکا چنین پدیده‌ای دیده نمی‌شود؟

در حال حاضر دو تن از رؤسای برجسته شرکتی که در آن مشغول هستم و افراد بسیاری زیر دست آنها کار می‌کنند، مدرک دیپلم دارند. در آمریکا مدرک اصلاً ملاک نیست و این دو نفر هم به صرف شایستگی و تجربه و تخصص، انتخاب شده‌اند. من ابتدا به صورت قرارداد موقت ۶ ماهه مشغول شدم و بعد به استخدام شرکت درآمد. وقتی از من رزومه خواستند، گفتم: دوره‌هایی مرتبط با اینترنت و شبکه را گذرانده‌ام و البته لیسانس هم دارم. مسئول مربوطه گفت: مدرک لیسانس اینجا چندان مهم نیست! لزوماً تجربه و تخصص اهمیت دارد. البته من در مورد رشته خودم صحبت می‌کنم. در زمینه کامپیوتر، تجربه و تخصص بر مدرک ارجحیت دارد.

دانشجویی که دفاع از رساله دکتری را به خاطر مدرک کارآموزی رها کرد

* چه سازمان‌هایی، دوره‌های کارآموزی را برگزار می‌کنند که تا این اندازه مدارک معتبری ارائه می‌دهند؟

یکی از شرکت‌هایی که اعتبار بسیار زیادی در حوزه کامپیوتر دارد، کامپیتا () است. امتحان‌هایی که این شرکت برگزار می‌کند، نشان می‌دهد شما سواد و تخصص لازم برای مشغول شدن در یک شرکت را دارید یا خیر. من فردی را می‌شناسم که در مقطع دکتری رشته شیمی درس می‌خواند و تنها دفاع از رساله‌اش باقی مانده بود، وقتی به دنبال شغل رفت، دید فرصت شغلی خیلی کمی برای رشته‌اش وجود دارد. او حتی برای دفاع از رساله‌اش اقدام نکرد و به دنبال دوره‌ای سه ماهه در حوزه برنامه‌نویسی رفت و در حال حاضر در حوزه کامپیوتر فعالیت می‌کند. بدون این که مدرک تحصیلی مرتبط با کامپیوتر داشته باشد، سالی بیش از صد هزار دلار درآمد دارد.

* اگر روزی به ایران برگردید، چه شغلی را برای خود متصور می‌شوید؟

من به بازگشت فکر نمی‌کنم اما اگر روزی برگردم، به شغل آزاد فکر می‌کنم و به سراغ شغل‌های دولتی نمی‌روم. از طرفی تخصص لازم برای تدریس در دانشگاه یا تحقیق و پژوهش را ندارم؛ اما تمام برنامه‌ریزی من برای زندگی در آمریکاست و برای آینده‌ای که ترسیم کرده‌ام، تلاش می‌کنم و برای پیشرفت در کارم هنوز هم به کلاس‌های کامپیوتر می‌روم.

انتهای پیام/